

Ο παπάς του Γοργοπόταμου

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)

Τη νύχτα της 25ης Νοεμβρίου 1942 κάπου στην καρδιά της Ελλάδας, στην Ρούμελη, έμελλε να γραφτεί μία χρυσή σελίδα στην παγκόσμια ιστορία. Βρετανοί σαμποτέρ με την συνδρομή και στήριξη των ομάδων αντίστασης του ΕΔΕΣ και του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ θα ανατινάξουν την γέφυρα του Γοργοποτάμου. Ένα στρατηγικό πέρασμα για τον ανεφοδιασμό των ναζιστικών στρατευμάτων του Χίτλερ στην Αφρική.

Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ θα γράψει για το ιστορικό γεγονός: «Η δράση των Ελλήνων ανταρτών άλλαξε τον ρουν της ιστορίας. Η ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου συνετέλεσε στην αναπτέρωση του ηθικού και στην κατά 80% νίκη

των συμμάχων στην Ευρώπη και την Αφρική».

Στην επιχείρηση, με την κωδική ονομασία Harling, θα διακριθεί για την τόλμη και την ανδρεία του ένας ιερέας από την Ήπειρο, ο παπά Σπύρος Ζαφείρης ο οποίος ήταν μεταξύ των ανταρτών του ΕΔΕΣ υπό τον Στρατηγό Ναπολέοντα Ζέρβα πουέλαβανμέρος. Ενσαρκώνοντας τον ρόλο του σύγχρονου Παπαφλέσσα και με πολεμική εμπειρία από το Μικρασιατικό Μέτωπο όπου είχε πολεμήσει, ο παπά Σπύρος θα ηγηθεί ομάδας ανταρτών και θα συντελέσει τα μέγιστα στην εξουδετέρωση της ιταλικής φρουράς και στην επιτυχία της καταστροφής της γέφυρας. Ο επικεφαλής Άγγλος Ταξίαρχος της επιχείρησης, Έντι Μαγιερς, όταν θα τον αντικρίσει θα πει με θαυμασμό: **«Παπάς κατά την παράδοση του 1821».**

Πράγματι. Και σε αυτή την συνάντηση της Ελλάδας με την ιστορία το τιμημένο ράσο ήταν εκεί. Όπως το αθάνατο '21. Όση προσπάθεια και να γίνεται για την σπίλωση και προσφορά του στους αγώνες, στο προσκλητήριο της ιστορίας θα φωνάζει παρών. «Στον απελευθερωτικό αγώνα 1942-1944 αγωνίσθηκε για την λευτεριά και την δόξα της Πατρίδος και στον αγώνα αυτόν έδωσε τα πάντα δίχως ποτέ να λογαριάσει κόπους και κινδύνους, ακόμα και την ζωή του», θα γράψει δεκαετίες μετά την μεγάλη νίκη ο συναγωνιστής του Στέργιος Βούλγαρης. Ο παπά Σπύρος Ζαφείρης δύο χρόνια μετά τον Γοργοπόταμο θα ποτίσει με το αίμα του το δέντρο της λευτεριάς. Θα πέσει, δυστυχώς, από «φίλια πυρά» στις 5 Ιανουαρίου

1944 στα Μηλιανά Αρτης.

Το θρυλικό Γεφύρι αποτέλεσε και αποτελεί σημείο ενότητας για την Εθνική Αντίσταση. Κατά τον Κρις Γουτχάουζ ο Γοργοπόταμος «χωρίς τον Ζέρβα δεν γινόταν και χωρίς τον Άρη δεν πετύχαινε». **Η μορφή του παπά Σπύρου Ζαφείρη αποτελεί πηγή έμπνευσης και διαχρονική μαρτυρία ότι, για να πετύχει κάτι, πάνω απ' όλα χρειάζεται και πίστη!**

Φωτογραφία: Ο αδριάντας του «Παπαφλέσσα της Νεωτέρας Ιστορίας», όπως τον χαρακτήρισε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ Τίκας (1913-1998), στο χωριό του Πηγές Άρτας

ΠΗΓΗ: pemptousia.gr